Załącznik do Uchwały nr 59/2020-2021
Senatu UP w Lublinie z dnia 25 czerwca 2021 r.

Karta opisu zajęć (sylabus)

Nazwa kierunku studiów	Ochrona środowiska – stacjonarne
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Estetyka środowiska / Environmental aesthetics
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	1
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1,28/0,72)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr Beata Ferencz
Jednostka oferująca moduł	Katedra Hydrobiologii i Ochrony Ekosystemów
Cel modułu	Celem modułu jest wprowadzenie studentów w zagadnienia estetyki środowiska przyrodniczego i krajobrazu, kształtowanie umiejętności rozpoznawania oraz oceny walorów wizualnych i kompozycyjnych przestrzeni, a także wskazywania sposobów ograniczania chaosu przestrzennego i antropogenicznej degradacji krajobrazu z poszanowaniem wartości przyrodniczych i kulturowych.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Student zna podstawowe pojęcia estetyki środowiska, percepcji krajobrazu i ładu przestrzennego oraz rozumie znaczenie walorów przyrodniczych i kulturowych dla odbioru przestrzeni.
	W2. Student zna główne czynniki kształtujące estetykę krajobrazu, przyczyny i skutki degradacji jego wartości wizualnych oraz podstawowe zasady ochrony i świadomego kształtowania krajobrazu.
	W3. Student zna wybrane metody oceny walorów estetycznych krajobrazu oraz rolę dokumentacji fotograficznej, obserwacji terenowych i analizy kompozycji widokowej w ocenie środowiska.
	Umiejętności:
	U1. Student identyfikuje i opisuje elementy kompozycji krajobrazu oraz ocenia jego walory estetyczne i widoczne przekształcenia antropogeniczne na podstawie materiałów wizualnych i studiów przypadku.
	U2. Student analizuje wybrane problemy estetyczne przestrzeni i formułuje uzasadnione propozycje działań służących poprawie jakości krajobrazu, uwzględniając ochronę przyrody i zasady zrównoważonego rozwoju.
	Kompetencje społeczne:

	K1. Student jest gotów do odpowiedzialnego i świadomego poszanowania wartości przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych środowiska oraz do argumentowania potrzeby ich ochrony.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Podstawowa wiedza o środowisku przyrodniczym i krajobrazie na poziomie szkoły ponadpodstawowej. Nie są wymagane specjalistyczne umiejętności projektowe.
Treści programowe modułu	Wykłady (30 godz.): przedmiot i zakres estetyki środowiska; pojęcie krajobrazu i jego wartości przyrodniczych, kulturowych i wizualnych; percepcja środowiska i psychologiczne uwarunkowania odbioru przestrzeni; elementy kompozycji krajobrazu (forma, linia, barwa, faktura, rytm, skala, kontrast, harmonia); estetyka krajobrazów naturalnych, rolniczych i zurbanizowanych; sezonowa i przestrzenna zmienność krajobrazu; punkty, osie i panoramy widokowe; ład przestrzenny, chaos wizualny i degradacja walorów estetycznych; infrastruktura techniczna, reklama zewnętrzna i zabudowa jako czynniki przekształceń krajobrazu; krajobraz dźwiękowy i świetlny w odbiorze środowiska; metody analizy i oceny walorów estetycznych; rola zieleni oraz błękitno-zielonej infrastruktury; ochrona krajobrazu i dobre praktyki kształtowania estetyki przestrzeni; studia przypadków konfliktów między funkcjami użytkowymi a wartościami krajobrazowymi.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: Bogdanowski J., Łuczyńska-Bruzda M., Novák Z., 1981. Architektura krajobrazu. PWN, Warszawa–Kraków. Wejchert K., 1984. Elementy kompozycji urbanistycznej. Arkady, Warszawa. Chmielewski T.J., 2012. Systemy krajobrazowe. Struktura – funkcjonowanie – planowanie. PWN, Warszawa. Literatura uzupełniająca: Bell S., 2004. Elements of Visual Design in the Landscape (2nd ed.). Spon Press, London. Nassauer J.I., 1995. Messy ecosystems, orderly frames. Landscape Journal, 14(2), 161–170. Europejska Konwencja Krajobrazowa, Florencja, 2000 (tekst konwencji).
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład informacyjny i problemowy z prezentacją multimedialną; analiza fotografii krajobrazowych, panoram, map i przykładów zagospodarowania przestrzeni; porównawcza ocena studiów przypadku; dyskusja moderowana oraz krótkie zadania analityczne podczas wykładów.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	SPOSOBY WERYFIKACJI: W1–W3 – pisemny test zaliczeniowy z pytaniami problemowymi dotyczącymi pojęć, zasad kompozycji i metod oceny estetyki środowiska. U1 – zadanie polegające na analizie i uzasadnionej ocenie fotografii wybranego krajobrazu. U2 – zadanie problemowe: identyfikacja konfliktu estetyczno-przestrzennego i wskazanie możliwych działań naprawczych. K1 – ocena merytorycznego uzasadnienia potrzeby ochrony wartości krajobrazowych w zadaniu problemowym. KRYTERIA OCEN: 3,0 – 51–60%; 3,5 – 61–70%; 4,0 – 71–80%; 4,5 – 81–90%; 5,0 – powyżej 90% punktów. Ocena niedostateczna: poniżej 51%.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa: 100% ocena z testu zaliczeniowego

Bilans punktów ECTS	Kontaktowe: wykłady – 30 godz. (1,20 ECTS), konsultacje – 2 godz. (0,08 ECTS). Łącznie: 32 godz. (1,28 ECTS). Niekontaktowe: studiowanie literatury i utrwalanie treści wykładów – 8 godz. (0,32 ECTS), analiza materiałów fotograficznych i przygotowanie zadania problemowego – 6 godz. (0,24 ECTS), przygotowanie do zaliczenia – 4 godz. (0,16 ECTS). Łącznie: 18 godz. (0,72 ECTS). SUMA: 50 godz. (2,00 ECTS).
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w wykładach – 30 godz.; konsultacjach – 2 godz. Łącznie: 32 godz. (1,28 ECTS).
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – OS_W08 W2 – OS_W08, OS_W04 W3 – OS_W03 U1 – OS_U07 U2 – OS_U07, OS_U08 K1 – OS_K02, OS_K03